

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 28 lipca 1967 r.

Nr 42

Treść:
Poz.

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

201	— nr 178 z dnia 20 lipca 1967 r. w sprawie zasad organizacji rzeczoznawstwa	439
202	— nr 179 z dnia 25 lipca 1967 r. w sprawie zasad stosowania przepisów o czasie otwarcia placówek handlu detalicznego oraz zakładów gastronomicznych i usługowych w okresie sezonu w miejscowościach turystyczno-wypoczynkowych, w miejscowościach na szlakach turystycznych i w uzdrowiskach oraz o czasie pracy w sezonie pracowników zatrudnionych w tych placówkach i zakładach	441
203	— nr 186 z dnia 25 lipca 1967 r. w sprawie ryczałtów za noclegi w podróżach służbowych	443

ZARZĄDZENIA:

204	— Ministra Finansów z dnia 12 lipca 1967 r. w sprawie zezwolenia na udzielanie polskim przedstawicielom dyplomatycznym i konsularnym pełnomocnictw do realizacji spadków zagranicznych	444
205	— Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu z dnia 10 lipca 1967 r. w sprawie ustalenia norm ubytków naturalnych ziarna zbóż podczas przechowywania w magazynach i wydawania z magazynów	444
206	— Ministra Rolnictwa z dnia 17 lipca 1967 r. w sprawie ustalenia rejonów, w których dopuszczone jest w 1968 r. sztuczne zakażenie żyta sporyszem	446

201

UCHWAŁA Nr 178 RADY MINISTRÓW

z dnia 20 lipca 1967 r.

w sprawie zasad organizacji rzeczoznawstwa.

W celu umożliwienia organom administracji państwowej, jednostkom gospodarki społecznej, organom kontroli, ściągania i arbitrażu uzyskiwania prawidłowych ocen i opinii w sprawach wymagających wiadomości specjalnych Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Wydawanie ocen i opinii w sprawach wymagających wiadomości specjalnych na potrzeby organów administracji państwowej, jednostek gospodarki społecznej, organów kontroli, ściągania i arbitrażu należy do uprawnionych, zgodnie z przepisami niniejszej uchwały, państwowych i społecznych jednostek organizacyjnych oraz do rzeczoznawców.

§ 2. 1. Przewodniczący Komitetu Nauki i Techniki ustala wykaz specjalności oraz wskazuje właściwych ministrów zobowiązanych do ustalania w określonej specjalności jednostek organizacyjnych uprawnionych do wydawania ocen i opinii, zwanych dalej „jednostkami uprawnionymi”, i do ustanawiania rzeczoznawców (§ 12).

2. Właściwi dla danej specjalności ministrowie (ust. 1) ustalają wykaz jednostek uprawnionych, a gdy chodzi o jednostki podległe innym ministrom — dokonują tego w porozumieniu z tymi ministrami.

§ 3. Ministrowie, o których mowa w § 2:

- 1) ustalają jednostki uprawnione spośród jednostek posiadających odpowiednie wyposażenie i warunki zapewniające obiektywny charakter wydawanych ocen i opinii oraz określają przedmiot ich działania w tym zakresie,
- 2) zobowiązani są do udzielania pomocy jednostkom uprawnionym dla rozszerzenia ich działalności w zakresie określonym uchwałą,
- 3) sprawują nadzór w zakresie swojej właściwości nad wydawaniem ocen i opinii przez ustalone przez nich jednostki uprawnione.

§ 4. 1. Oceny i opinie przygotowują pracownicy państwowej jednostki uprawnionej w ramach swoich obowiązków służbowych określonych umową o pracę lub umową zlecenia.

2. W razie gdy zapotrzebowanie na wydanie ocen i opinii nie może być zrealizowane we własnym zakresie przez państwową jednostkę uprawnioną, jednostka ta może zlecać opracowywanie ocen i opinii w całości lub w części osobom fizycznym, które posiadają odpowiednie kwalifikacje, nie zatrudnionym w danej jednostce.

3. W wypadku przewidzianym w ust. 2 zleczone opracowania są weryfikowane przez państwową jednostkę uprawnioną. Ocena lub opinia wydawana jest przez państwową jednostkę uprawnioną.

§ 5. Zasady wydawania ocen i opinii przez społeczne jednostki uprawnione ustalają regulaminy tych jednostek, wydawane za zgodą ministra właściwego dla danej specjalności.

§ 6. Wydawane oceny i opinie powinny zawierać:

- 1) nazwę i adres jednostki uprawnionej oraz nazwisko osoby lub osób sporządzających ocenę lub opinię,
- 2) dokładne określenie, na czyje zlecenie i dla kogo została wydana ocena lub opinia,
- 3) przedmiot i zakres oceny lub opinii,
- 4) uzasadnienie oceny lub opinii z podaniem opisu dokonanych czynności,
- 5) liczbę sporządzonych egzemplarzy, a na kopii oceny lub opinii — ich rozdzielnik,
- 6) podpis dyrektora (kierownika) jednostki uprawnionej i osób, które przygotowały ocenę lub opinię.

§ 7. Za sporządzone oceny i opinie jednostkom uprawnionym przysługuje wynagrodzenie ustalone zgodnie ze stawkami stosowanymi w tych jednostkach.

§ 8. 1. Jednostka uprawniona może odmówić wydania oceny lub opinii w wypadkach:

- 1) gdy ze względu na charakter zagadnienia nie zachodzi potrzeba angażowania wysoko wykwalifikowanych specjalistów jednostki uprawnionej,
- 2) gdy skutek nadmiernego obciążenia zadaniami z tego zakresu nie jest w możności sporządzenia oceny lub opinii.

2. Odmowa wydania oceny lub opinii przewidziana w ust. 1 powinna nastąpić w okresie nie dłuższym niż 14 dni od daty otrzymania zlecenia.

§ 9. Jednostka uprawniona nie może wydawać ocen i opinii w wypadkach, gdy przedmiotem ich są opracowania lub wydarzenia związane z opracowaniami, których jednostka ta była twórcą (autorem) lub wykonawcą albo za które ponosi odpowiedzialność z tytułu nadzoru.

§ 10. 1. Zainteresowane jednostki organizacyjne, o których mowa w § 1, zwracają się o uzyskanie oceny lub opinii do państwowych jednostek uprawnionych, a w wypadkach przewidzianych w § 8 ust. 1 — do społecznych jednostek uprawnionych, w razie zaś odmowy wyżej wymienionych jednostek — do rzeczoznawców ustanowionych w trybie § 12.

2. Jeżeli zajdzie potrzeba uzyskania oceny lub opinii wysoko wykwalifikowanego specjalisty, który nie jest wpisany na listę rzeczoznawców (§ 16), zainteresowane jednostki organizacyjne mogą zwracać się do niego o uzyskanie oceny lub opinii z pominięciem zasady określonej w ust. 1.

§ 11. 1. Przekroczenie limitu bezosobowego funduszu płac w jednostkach uprawnionych do sporządzania ocen i opinii, będących przedsiębiorstwami uznaje się za usprawiedliwione w tej części, w której wynika ono z wykonania dodatkowych, nie przewidzianych w rocznym planie zadań w zakresie ocen i opinii.

2. W pozostałych jednostkach uprawnionych zasady dokonywania wypłat z bezosobowego funduszu płac, związanych z wykonywaniem dodatkowych zadań, ponad limity ustalone regulują odrębne przepisy.

§ 12. 1. W specjalnościach, w których państwowe i społeczne jednostki uprawnione nie mogą zaspokoić potrzeb w zakresie wydawania ocen i opinii, właściwi ministrowie ustanawiają rzeczoznawców w liczbie odpowiadającej aktualnym potrzebom jednostek, o których mowa w § 1, oraz organów wymiaru sprawiedliwości.

2. Główna Komisja Arbitrażowa co dwa lata poddaje analizie i weryfikuje listy ustanowionych rzeczoznawców w zależności od aktualnych potrzeb w zakresie poszczególnych specjalności.

§ 13. 1. Rzeczoznawcą, o którym mowa w § 12, może być ustanowiona osoba, która:

- 1) posiada obywatelstwo polskie i korzysta w pełni z praw publicznych i obywatelskich praw honorowych,
- 2) ma ukończone 30 lat życia,
- 3) posiada nienaganną opinię moralną i zawodową,
- 4) posiada teoretyczne i praktyczne wiadomości specjalne w danej gałęzi nauki, techniki, sztuki lub innej umiejętności,
- 5) została zakwalifikowana przez komisję kwalifikacyjną.

2. W zakresie specjalności, w której jednostka uprawniona została wpisana na listę, rzeczoznawcą nie może być ustanowiony pracownik tej jednostki lub osoba z nią współpracująca w wydawaniu ocen i opinii. W uzasadnionych wypadkach właściwy dla danej specjalności minister może ustanowić rzeczoznawcą osobę z pominięciem tej zasady.

3. Właściwi dla danej specjalności ministrowie:

- 1) powołają komisje kwalifikacyjne jako organ doradczy ministra w sprawach rzeczoznawstwa; w skład komisji wchodzi w odpowiedniej liczbie przedstawiciele jednostek uprawnionych,
- 2) ustalają dla rzeczoznawców poszczególnych specjalności wymienionych w ust. 1 szczegółowe wymagania kwalifikacyjne,
- 3) określają obowiązki i uprawnienia ustanowionych przez siebie rzeczoznawców.

4. Rzeczoznawca podlega skreśleniu z listy rzeczoznawców:

- 1) w razie śmierci,
- 2) na własny wniosek,
- 3) w razie gdy:
 - a) utracił obywatelstwo polskie,
 - b) utracił z mocy wyroku sądowego prawa publiczne i obywatelskie prawa honorowe lub prawo wykonywania zawodu,
 - c) wykazał oczywistą nieudolność lub niedbałość przy wykonywaniu obowiązków rzeczoznawcy,
 - d) odmawia bez uzasadnionej przyczyny wydania oceny lub opinii,
 - e) postępowaniem swoim podważa dobre imię rzeczoznawcy.

Skreślenie następuje na podstawie decyzji ministra; w wypadkach określonych w pkt 3 lit. c), d) i e) minister wydaje decyzję po zasięgnięciu opinii komisji kwalifikacyjnej.

5. Szczegółową organizację pracy komisji kwalifikacyjnych, o których mowa w ust. 3 pkt 1, określają regulaminy, ustalone przez ministra właściwego dla danej specjalności.

§ 14. W wyjątkowych wypadkach rzeczoznawcy i osobie wyznaczonej przez społeczną jednostkę uprawnioną do sporządzania ocen i opinii przysługuje prawo zwolnienia — za zgodą jednostki nadrzędnej i w terminach uzgodnionych z władzą przełożoną — od zajęć służbowych do prac związanych ze sporządzaniem ocen i opinii do 14 dni w ciągu roku.

§ 15. Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac w porozumieniu z Ministrem Finansów określi zasady i wysokość stawek wynagrodzeń rzeczoznawców ustanowionych w trybie § 12 za opracowanie ocen i opinii.

§ 16. 1. 1) Listę jednostek uprawnionych oraz ustanowionych rzeczoznawców prowadzi Główna Komisja Arbitrażowa.

2) Wpisanie na listę, o której mowa w pkt 1, uprawnia do wydawania ocen i opinii.

2. Prezes Głównej Komisji Arbitrażowej ogłasza w odrębnym wydawnictwie listę, o której mowa w ust. 1 pkt 1, z podziałem na specjalności i z uwzględnieniem terytorialnego podziału administracyjnego.

3. Przepisy ust. 1 nie dotyczą uprawnionych jednostek organizacyjnych oraz rzeczoznawców ustanowionych przez Ministra Obrony Narodowej, który prowadzi ich listę we własnym zakresie.

§ 17. 1. Właściwi ministrowie wprowadzą ustalone w uchwale zasady organizacji rzeczoznawstwa po uprzednim organizacyjnym przygotowaniu uprawnionych jednostek państwowych i społecznych do zastosowania tych zasad, a w szczególności zapewnieniu warunków ich właściwej realizacji, nie później jednak niż po upływie 2 lat od daty wejścia uchwały w życie.

2. Do czasu wprowadzenia zasad organizacji rzeczoznawstwa określonych uchwałą obowiązują dotychczasowe przepisy.

§ 18. Przepisy uchwały dotyczące ministrów stosuje się odpowiednio do kierowników urzędów centralnych.

§ 19. 1. Tracą moc dotychczasowe przepisy dotyczące spraw unormowanych w uchwale, chyba że przepisy poniższe stanowią inaczej.

2. Pozostają w mocy przepisy:

- 1) dotyczące biegłych w postępowaniu sądowym oraz w sprawach inwalidztwa w postępowaniu rentowym,
- 2) dotyczące rzeczoznawców dokonujących kontroli towarów w obrocie handlu zagranicznego,

3) dotyczące biegłych księgowych, wpisanych na państwową listę biegłych księgowych, zawarte w uchwale nr 187 Rady Ministrów z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie rewizji finansowo-księgowej państwowych jednostek organizacyjnych (Monitor Polski z 1959 r. Nr 58, poz. 278; z 1961 r. Nr 87, poz. 370 i z 1962 r. Nr 61, poz. 290),

4) uchwały nr 355 Rady Ministrów z dnia 19 września 1958 r. w sprawie zapewnienia właściwej jakości towarów przeznaczonych na zaopatrzenie ludności (Monitor Polski Nr 77, poz. 450).

§ 20. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Komitetu Nauki i Techniki, Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Plac, Ministrowi Finansów, właściwym ministrom i Prezesowi Głównej Komisji Arbitrażowej.

§ 21. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

202

UCHWAŁA Nr 179 RADY MINISTRÓW

z dnia 25 lipca 1967 r.

w sprawie zasad stosowania przepisów o czasie otwarcia placówek handlu detalicznego oraz zakładów gastronomicznych i usługowych w okresie sezonu w miejscowościach turystyczno-wypoczynkowych, w miejscowościach na szlakach turystycznych i w uzdrowiskach oraz o czasie pracy w sezonie pracowników zatrudnionych w tych placówkach i zakładach.

Na podstawie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 14 kwietnia 1967 r. o godzinach otwarcia placówek handlu detalicznego, zakładów gastronomicznych i zakładów usługowych dla ludności oraz o rozkładzie czasu pracy pracowników w nich zatrudnionych (Dz. U. Nr 13, poz. 56) Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwała, co następuje:

1. Przepisy o czasie otwierania i zamykania placówek handlu detalicznego, zakładów gastronomicznych i usługowych w okresie sezonu w miejscowościach turystyczno-wypoczynkowych, na szlakach turystycznych i w uzdrowiskach.

§ 1. 1. Przepisy uchwały dotyczą:

- 1) miejscowości turystyczno-wypoczynkowych o znaczeniu międzynarodowym, ogólnokrajowym i regionalnym, z wyjątkiem miast wyłączonych z województw i miast będących siedzibą wojewódzkich rad narodowych,
- 2) spośród miejscowości turystyczno-wypoczynkowych innych niż wymienione w pkt 1 — jedynie miejscowości określonych przez prezydium powiatowych rad narodowych,
- 3) miejscowości nie określonych w pkt 1, 2 i 4, położonych na komunikacyjnych szlakach turystycznych, które stanowią etapowe punkty zaopatrzenia lub odpoczynku w turystyce,
- 4) miejscowości uznanych za uzdrowiska na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o uzdrowiskach i lecznictwie uzdrowiskowym (Dz. U. Nr 23, poz. 150).

2. Wykazy:

- 1) miejscowości turystyczno-wypoczynkowych o znaczeniu międzynarodowym, ogólnokrajowym i regionalnym oraz zasady ustalania przez prezydium rad narodowych miejscowości turystyczno-wypoc-

zynkowych o znaczeniu lokalnym (miejscowym), a także

- 2) komunikacyjnych szlaków turystycznych o znaczeniu międzynarodowym, tranzytowym, ogólnokrajowym i regionalnym oraz zasady ustalania przez prezydium rad narodowych komunikacyjnych szlaków turystycznych o znaczeniu lokalnym (miejscowym)

określają przepisy, jakie wydaje Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz form nadzoru w zakresie kultury fizycznej i turystyki nad instytucjami i organizacjami (Dz. U. Nr 38, poz. 224).

3. Prezydium powiatowych rad narodowych ustalają, które miejscowości położone na komunikacyjnych szlakach turystycznych podlegają przepisom uchwały zgodnie z ust. 1 pkt 3. W wykazach tych miejscowości nie zamieszcza się miast wyłączonych z województw i miast będących siedzibą wojewódzkich rad narodowych, których przepisy uchwały nie dotyczą.

§ 2. 1. W celu zaspokojenia w okresie sezonu turystyczno-wypoczynkowego, zwanego dalej „sezonem”, potrzeb osób przebywających na wczasach, turystów i kuracjuszy w miejscowościach turystyczno-wypoczynkowych, w miejscowościach położonych na szlakach turystycznych oraz w uzdrowiskach, prezydium właściwych dla tych miejscowości powiatowych rad narodowych określają:

- 1) datę rozpoczęcia i zakończenia sezonu,
- 2) rodzaje placówek handlu detalicznego, zakładów gastronomicznych i usługowych, które powinny być czynne w dni powszednie, niedziele i dni świąteczne, oraz godziny